TUNTURILATU 4/2008

Koiravaljakon kyydissä maailma näyttää erilaiselta.

Njalla organiseeraa kevätpäivät

Nyt on aika pakata rinkat ja kapsäkit, sivakat ja lumikengät tai ainakin talvijalkineet tanaan ja suunnata kompassi kohti pohjoista, sillä Tunturiladun kevätpäivät ja kevätkokouksen aika on tuossa tuokiossa eli tulevana huhtikuuna 3.–5.4.2009.

Tunturilatu ry:n virallinen kevätkokous pidetään lauantaina 4.4.2009 klo 10 alkaen Ylikyrössä Hotelli Vuontispirtillä. Ja siinä olikin sitten se kevätpäivien ainoa virallinen osuus, sillä isäntäkerho Njalla on päättänyt tarjota runsaasti mukavaa ja elämyksellistä paikallisohjelmaa.

- Nyt on niin paljon hienoa ohjelmaa tarjolla, että päiviä ei voi kerta kaikkiaan jättää väliin, todetaan tunturikerho Njallan järjestelytoimikunnasta.

Ilmoittautumiset ennakkoon

Kevätpäivät alkavat jo perjantaina aaton tunnelmissa. Vuontispirtillä voi ilmoittautua läsnä olevaksi klo 18 alkaen, ja illalle on varattu viihteeksi muun muassa yhteislaulua Vuontispirtin kodalla. Voi myös piipahtaa Raattamassa, jossa Ravintola Loimussa ovat meneillään karaoketanssit.

Jotta homma sujuisi sutjakkaasti, Njalla toivoo osallistujien ilmoittautuvan ennakkoon, katso lähemmät ohjeet tästä lehdestä kevätpäivien ilmoituksesta.

Oleellista on, että tunturissa on hiihtosesonki kokousajankohtana parhaimmillaan. Mikäli toivoo hotellimajoitusta, kannattaa olla asian suhteen nopeana. Susi-Kyrössä on petipaikkoja tarjolla myös rajoitetusti, niitä sortteeraa ja patjan paikkoja jakaa Raiski Paasirova.

Eläimellistä menoa

Läheinen Raattaman kylä elää nykyään paljolti matkailusta sekä porotaloudesta. Poronlihajalostamo ArctiFood toimii kylässä Ounasjoentien varressa, ArctiFood saapuukin esittelemään tuotteitaan Vuontispirtin pihalle lauantaina iltapäivästä.

Yrittäjät Eveliina ja Matti Pääkkölä tuovat tunturilatulaisten saataville poronlihajalosteita ja esittelevät omaa yritystään. Eveliinan hyppysissä soi sitä paitsi harmonikka, saattavatpa sävelet soida myös Vuontispirtin kartanolla kevätlauantaina.

Eveliinaan ja Mattiin voi tutustua itse asiassa jo edeltävällä viikolla, sillä Raattaman kylän perinteiset poropäivät järjestetään kaupan ja ravintolan pihalla torstaina 2.4.2009. Tarjolla on monenlaista poroon ja Raattamaan liittyvää tuotetta ja palvelua. Muun muassa Suomen pienin toimiva kyläkoulu, Raattaman ala-aste ja sen neljä oppilasta, järjestävät jälleen mahtiarpajaiset.

Rauhalan kylässä Jerisjärven rantamilla puolestaan asuu Juha Laine, koiravaljakkoyrittäjä, joka järjestää huskykoirineen useamman päivän safareita Tunturi-Lapin erämaaluontoon ja lyhyempiä ajeluita. Juha tuo koiransa kevätpäiville Vuontispirtille ja koiramaisiin elämyksiin on siten halukkailla mahdollisuus lauantaina iltapäivällä klo 13 jälkeen.

Iltapäivällä klo 15 saadaan kuulla tietoisku Vuontispirtillä poromatkailusta ja käsityösä pääsee myös kokeilemaan porokyytiä, jos hevoset eivät niin kiinnostaisikaan. Tämä on ainoa talli Suomessa, jossa American Bashkir Curly -hevosia kasvatetaan ja käytetään matkailun ympärivuotisena ohjelmapalveluna.

Kun on tallissa piipahdettu, käydään vielä sanomassa Vuontispirtille ja kevätpäiville näkemiin, Tunturiladun lippu lasketaan alas salosta klo 12.30 ja kotimatka voi virallisesti alkaa.

Huhtikuun alussa Raattamassa ja Ylikyrössä on vielä täysi talvi.

Tallin kautta kotiin

Sunnuntaina aamiaiselta selviydyttyä on tilaisuus tutustua eksoottisiin kiharakarvaisiin hevosiin Lapin Curly Tallissa, joka sijaitsee myös Raattamassa Ounasjoentien varrella.

Tunturissa on totuttu patikoimaan apostolin kyydillä, mutta kokeilla kannattaa uusia seikkailuja ja lähteä matkaan varmajalkaisilla ja hyväluontoisilla hevosilla mukavassa lännensatulassa matkaten. Yrittäjät Armi ja tyttärensä Bertta Laaksonen järjestävät maastoratsastusretkien ohella talliin tutustumisia, ja tallissa pääsee myös kokeilemaan porokyytiä, jos hevoset eivät niin kiinnostaisikaan. Tämä on ainoa talli Suomessa, jossa American Bashkir Curly -hevosia kasvatetaan ja käytetään matkailun ympärivuotisena ohjelmapalveluna.

Kun on tallissa piipahdettu, käydään vielä sanomassa Vuontispirtille ja kevätpäiville näkemiin, Tunturiladun lippu lasketaan alas salosta klo 12.30 ja kotimatka voi virallisesti alkaa.

Kuudes vuosikymmen 6-7

Alppaslaisten susiaiset 6-7

Joulutarinoita Lapista 8-9

Hossan ylistys 12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Istun tulilla. Katselen järventakaisia vaaroja ja annan ajatuksen vapaasti vaeltaa.

Filosofoin.

Tunturilatuaikaa taaksepäin katsoessani näen kesän vihreän voimaauhkuvan maiseman, keväisen puron vallattomat pyörteet, talven valkoiset tuulen tuivertamat tunturien rinteet sekä loivat ja jyrkätkin horisontin ääriviivat.

Edessäpäin näen alkavan ruskan, jota elävöittää ja samalla tasapainottaa vihreät elinvoimaiset sitkeät kuuset juurellaan uudet taimet.

Ylärinteessä näen uteliaisuutta herättäviä pahkakoivuja, joita haluan käydä tutkailemassa, mitä niistä syntyisi.

Mietin, minkälaisen hengen ne sisäänsä ovat kätkeneet.

Mielen kuvittelu on rajaton.

Mietteeni katkeavat, sillä vesi nuotiopannussa kiehahti, varistan porot pannuun ja haistelen tuoreen savukahvin tuoksua.

* * *

Tunturiladun kuudes vuosikymmen on koottu kirjaksi, joka julkistettiin syyskokouksessa. Kirjoituksista huokuvan myönteisyyden johdosta uskallan väittää, että yhdistyksemme on taas uuden elinvoimaisen kevään korvalla.

Kesäpäivillä on kartoitettu yhdistyksemme menneisyyttä, nykytilaa ja tulevaisuutta sekä kyselty kerhojen toiveita tulevaisuuden tukitoimien suhteen.

Suomen Ladun järjestötoimikunta on tehnyt samansuuntaista ns. kuntomittaria, jonka tarkoituksena on antaa latuyhdistyksille työkalut toimintansa tarkasteluun ja sitä kautta toiminnan kehittämiseen.

Lähes koko Tunturiladun johtokunta oli mukana testaamassa mittarin toimivuutta. Saatujen tulosten jälkeen parannettua kuntomittaria ollaan käynnistämässä siten, että pilottitoimintaan on kutsuttu 13 latuyhdistystä. Tunturilatu on ryhmässä mukana.

Yhdistyksemme kerhoyhdyshenkilö Sirpa tulee lähestymään kerhoja alkuvuoden aikana kyselylomakkeella, johon kerhojen toivotaan paneutuvan joko kerhotoimikunnan tai kerhokokouksen voimin.

Vastaamalla kysymyksiin kerho saa itselleen kuvan siitä, missä ollaan ja mitä asioita olisi parannettava. Osallistuminen vaatii hieman rohkeutta uskaltaa tarkastella omaa toimintaansa avoimesti.

Vastaukset palvelevat myös koko yhdistystä, sillä vastausten perusteella johtokunta voi suunnitella eri kerhoja palvelevaa toimintaa mahdollisimman monipuolisesti.

* * *

Lämminhenkinen syyskokous- ja susiaisviikonvaihde Janakkalassa on jo historiaa.

Tunturikerho Alppas oli nähnyt vaivaa meidän vuoksemme ja onnistui järjestelyissä erinomaisesti. Toistasatapäisellä joukolla riitti tekemistä ja puuhaa metsäpoluilla ja Kuotolanjärven rannalla kisaillessa.

Suurkiitokset ja kumarrukset alppaslaisille.

Vuosikokouksessa hyväksyttiin vuokramökki Aihkin uudistetut säännöt sekä susisäännön ja sen tulkintojen muutokset. Tulevina vuosina jää nähtäväksi, onko sääntöjen korostamilla vaihtoehtomahdollisuuksilla vaikutusta halusta hakea susiarvoja.

Henkilövalinnoissa johtokuntaan tuli yksi muutos. Uutena jäsenenä toivotan tervetulleeksi Salla Taavitsaisen tuomaan uusia ja nuorekkaita ajatuksia yhdistyksemme toimintaan.

Tunturiladun 60-vuotisjuhlien ja jokamiesoikeus-seminaarin organisoija ja operatiiviseta johdosta vastannut Timo Tulosmaa halusi jäädä reserviin.

Kiitos, Timo, Tunturiladun hyväksi tekemästäsi työstä.

* * *

Tammikuussa kerhojen vastuuhenkilöt kokoontuvat Jyväskylään perinteiseen koulutustapahtumaan. Siellä käydään läpi toiminnan kannalta tärkeitä asioita, kuullaan sekä kerhojen että Tunturiladun tulevista suunnitelmista ja tullaan tutuiksi.

* * *

Keväthankien aikaan vietämme kevätpäiviä ja pidämme kevätkokouksen meille tutuissa maisemissa Vuontispirtin ja Susikyrön alueella. Kalenteriin kannattaa laittaa merkintä pääsiäisviikon ruskettavasta nautinnnosta Lapin hangilla.

* * *

Kun nyt tonttuiluajan jälkeen joulupukki tulee käymään, muistetaan kertoa hänelle kerhoterveisten lisäksi että olemme tunturilatulaisia.

* * *

Hyvää ja lämmintä joulua jokaiselle, kiitos menneestä vuodesta ja uutta potkua ensi vuodelle !

Raimo

Minä, suo ja hillat

Jo aamuhämärässä autoltani lähden
en edes ole varma minkä tähden
Kuljen avaraa aapasuota kohti
mikähän minut tänne taaskin johti
Usva vielä leijuu yllä suon
kun sinne terveiset kaupungista tuon

Suo ei minulle mitään vastaa
päinvastoin seinämä vain paksummaksi kasvaa
Väärinkö lähestyn tätä joustavaa maata
sitä mietin, mutta tietää en saata

Mutta annas olla kun aamu koittaa
niin jopahan päivänvalo sumun voittaa
Minne häipynee tuo harmaja huntu
siitä on minulla vain hienoinen tuntu

Tuonnekko ylös taivaalle haihtuu
vai jonnekkin muualle paikka nyt vaihtuu
Päivällä siitä ei häivääkään näy
kun kulkijan tie pitkin pounukoita käy

Taivas on kirkas, aurinko paistaa
vieläkö elokuussa saa hellettä maistaa
Käyn kohti suon metsäistä laitaa
ja kas, täällähän niitä hilloja olla taitaa

Aamuinen arvelu unohtuu heti
no hillathan minut tänne taaskin veti
Sankko kouraan ja nokka kohti maata
enhän minä poimimatta olla nyt saata

Pitkin suon laitaa jatkuu tää keltainen juotti
onneensa se hillamies taaskin luotti
Yhden nappaan sieltä toisen täältä
tuostapa kymmenen yhden mättään päältä

Kuuma tulee, hiki valuu pitkin pintaa
tienneekö kukaan näiden hillojen hintaa
Äkkiä katse kohtaa kirkkaan hetteen
päätän, että keitän kahvit tuohon vetteen

Saa rauhassa istua ei säästketään haittaa
hyvät on leivät ja kahvikin maittaa
No eihän niitä marjoja istumalla saa
pitääpä kurkata tuonkin kumpareen taa

Kun sankko on täynnä ja oikaisen selkää
seisoo poro vieressä, eikä yhtään pelkää
Katson vain hetken poroa silmiin
sitten nostan katseeni ylös tummiin pilviin

Mistäs taivaalle on noussut tuo muuri
kilometrejä leveä ja muutoinkin suuri
Päivänvalosta näkyy vain pikkuinen viiru
kun se pilvien välistä vielä hetken kiilu

Tuulikin aavalta jo korviin vinkuu
hillamieskin autolleen kohta jo hinkuu
Vaan missäs se auto mahtaakaan olla
suuntavaisto kun on tällä hetkellä melkein nolla

Vettäkin naamalle jo rivakasti ripsii
hillamies kuusentyven suojaan siis hipsii
Siellä pitää esille ottaa kunnon kartta
itse tehty, mutta kuitenkin tarkka

Siihen on merkitty suo, joki ja tie
nämä merkit kyllä varmasti perille vie
Pitkin joenlaitaa kohti tietä ja siltaa
olen perillä hyvissä ajoin ennen iltaa

Pitänee suota taas saaliista kiittää
tästä jo muillekin jakamista riittää

MK/Owla

Sihteerin näkökulma

Tervehdys Helsingin sadekaudesta! Niin se vain taitaa olla, että Suomen talvista(kin) tulee entistä märempiä ja lämpimämpiä. Olen jo miettinyt, hankinko jatkossa työmatkoille kajakin, inkkarin vai gondolin.

Niin se on sihteerin nieltävä ylpeytensä ja silti oltava suunnattoman ylpeä Tunturiladun johtokunnan joukkueen voitosta Suomen Ladun leiripäivien vaelluskilpailussa. Voitosta oli hyvä iloita Pyhätunturin kainalossa, jossa kesä sujahti nopeasti niin kuin aina Lapissa.

Tunturiladun suunnittelema ensiapukurssi peruuntui osallistujien vähyyden vuoksi. Kurssi järjestetään myös ensi vuonna, joten ota se menokalenteriin. On mahdollisuus oppia ”korpipuoskarin” taidot parissa viikonlopussa ja näin auttaa kanssavaeltajia hädän tullen.

Samoin senioreille järjestetty viikonloppuvaellus peruuntui, ilmeisesti hiukan viimetippaan jääneen ilmoittelunkin vuoksi. Ensi vuonna uudestaan!

Molemmista löydät aikanaan lisää tässä lehdessä ja Tunturiladun kotisivuilla.

Lea Sarkeala on neuvotellut Tunturiladulle talkoovakuutuksen, joka kattaa Suomen Ladun tapaturmavakuutuksen piirissä olevien lisäksi myös 75–79-vuotiaat.

Jaana Sorjonen esitti toiveensa siirtyä pois talouden-hoitajan tehtävistä. Johtokunta päätti valita Jukka Torpon Ovtsista 1.1.2009 alkaen Tunturiladun uudeksi talouden-hoitajaksi.

Kiitos Jaana, tervetuloa Jukka!

Syyskokouksessa yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen Raimo Pahkala. Salla Taavitsainen Alppaksesta valittiin uudeksi johtokunnan jäseneksi. Erovuorossa olleet Sirpa Alapuranen, Tommi Avikainen ja Paavo Kramsu valittiin uudelle kaksivuotiskaudelle. Johtokunnassa vuoden 2009 jatkavat myös Matti Häppölä, Markku Salminen, Lea Sarkeala ja Hanna Sinilehto.

Nyt sitten ruvetaan odottamaan kunnon talvea – liukkaita latuja ja hyvää joulun aikaa kaikille

Iitu :)

Vahdinvaihto Satakunnassa

Tervehdys lumisesta Satakunnasta. Marraskuinen pyry toi meille hanget - hetkeksi. Voi olla, että tästä riemusta nautitaan taas vain muutama päivä.

Onhan tämä piristävää vaihtelua sen jälkeen, kun jatkuvien sateiden jälkeen niin Loimijoki kuin Kokemäenjokikin alkavat palautua uomiinsa ja jättävät pellot vähäksi aikaa rauhaan. Meillä oli hetken 400 hehtaarin laajuinen järvi - tosin aika matala.

Geatkin syyskokousta pidettiin marraskuun alkupuolella ja jo pitkään puheenjohtajuudesta eroon rimpuillut allekirjoittaja sai vihdoin vapautuksen. Siitä iso kiitos kokousväelle.

Puheenjohtajuutta on hyvä kierrättää heti, kun homma alkaa maistua puulta. Kun harrastus tuntuu työltä, se näkyy. Toiminta ei kehity, asiat junnaavat paikallaan.

Nyt onneksi taivuttelun jälkeen puheenjohtajaksi suostui kerhomme ”isä” Aarno Lehtisalo, jota ilman ei koko kerhoamme olisi olemassa.

Uskon, että Aarnolla on taas ruutia vetää toimintaamme.

Muutoin kerhotoimikuntaan ei tullut isoja muutoksia. Vuorisalon Pekka tahtoi pois ja Lavian Pekan tilalle valittin Lapin Pekka eli Pekka Seikkula. Muut kerhotoimikunnan jäsenet ovat Riitta Aaltonen, Airi Ala-Juusela, Matti Bärling, Into Lahtinen, Juhani Lahtinen, Pirkko Liuksiala, Kristiina Kaasalainen, Eija Vettenranta sekä Satu Ojala.

Syyskokouksen aikaan ikkunoiden takana puhkunut syysmyrsky ei mieltämme lannistanut, vaan katseet suunnattiin tiukasti tulevaan.

Toimintasuunnitelmaan tulivat omat rivit myös uusille asioille.

Naisten talvivaelluksen ajankohta jätettiin auki, mutta keväthangille tekee mieli ja jonnekin pohjoiseen. Vaihtoehtoisia paikkoja on vielä useampia, mutta retkikalenterista ajankohdat varmasti ensi vuoden alussa löytyvät. Ja kohdekin on silloin jo selvillä.

Kevään ohjelmaan on suunniteltu myös melontaviikonloppua jossakin täällä kotinurkilla. Sekin on vielä päättämättä, mitä reittiä lähdemme kanooteilla etenemään.

Pidempi melontaretki on loppukesän ohjelmassa. Mieli tekisi Lemmenjoelle, mutta voi olla, että paikka haetaan vähän etelämpää.

Naisten kesävaellus on ohjelmassa heinäkuussa viikolla 30 ja kohdekin lyötiin jo lukkoon viime heinäkuun vaelluksen jälkeen. Kun kerran viime vuonna olimme Susi-Kiisalla ja Kevolla, menneenä kesänä Susikyrössä ja Hetta-Pallaksella, niin eikös se ole luonnollista, että lähdemme nyt Susi-Talakselle ja tutustumaan Sarmitunturin ympäristöön. Tämän jälkeen olemme visiteeranneet kaikilla Tunturiladun kämpillä ja mielikuvituksen pitäisi sitten laukata uusiin kohteisiin.

Kesälle on suunnitteilla myös Ahmavaellus, joka toteutetaan kotinurkissa, mutta kerrotaan siitä enemmän tulevissa lehdissä.

Kerhotoimikuntamme sai vuosi sitten miespuolista vahvistusta ja nyt meidän ”urhomme” uhkaavat lähteä omalle vaellukselleen Haltille. Hienoa, tätä me naiset olemme odottaneet.

Syksyksi on suunnitteilla Seitsemisen viikonloppuvaellus. Menneenä syksynä se jäi toteutumatta osanottajapulan vuoksi, mutta josko nyt valmisteluihinkin herättäisiin vähän aiemmin ja reissu saataisiin toteutettujen listalle.

Vuosi on kääntynyt lopuilleen, viimeistä kuukautta viedään.

Kiitän kerhotoimikuntaa ja kaikkia kerholaisia menneistä vuosista ja siitä tuesta, jota olen saanut puheenjohtajana.

Ikkunan takana sataa lunta. Joko nyt saisimme kunnon talven?

Hyvää joulua ja tulevaa vuotta 2009 kaikille tunturilatulaisille.

Satu Ojala

Kerho-kuulumisia

Syyskauden toiminta on taas alkanut, syksyn ensimmäinen kokous oli syyskuussa Joroisissa Kuuselan kartanon pirtissä, jonne meitä oli ”ahtautunut” 25 njealljelaista.

Talon emäntä kertoi oman ja miehensä historiaa siitä, mistä syystä heidän elämäntapamuutoksensa oli tehty ja lähdetty kiirettä pakoon pääkaupunkiseudulta Savon Pariisiin Joroisiin – eivätkä varmaan tule katumaan päätöstänsä.

Tuula Kirjonen oli tehnyt hienon photostoryn kesäisestä kulleromatkastamme, jonka katsoimme ja kuuntelimme suurella mielenkiinnolla, samalla haikeana muistellen menneen kesän matkaamme – kiitos Tuula.

Lokakuun kokous lipsahti yhden päivän yli ja oli 1.11. Mikkelissä Elomaan talossa, jossa historian humina suorastaan suhisi korvissa ja olematonta hattua nostimme talon lahjoittajalle, joka halusi turvata sen, että tulevatkin sukupolvet voivat nähdä miten ennen on eletty.

Kerhomme 29 jäsentä oli saapunut pyhäinmiesten päivänä miettimään mitä tehdään tulevana toimintakautena. Kerhotoimikunnan kokoontuminen ennen kokousta antoi hyvän pohjan keskustelulle ja rungon toimintasuunnitelmalle.

Marraskuun kokous oli virallinen syyskokouksemme. Toimintasuunnitelmaksi hyväksyttiin mm. hiihtoviikko viikolla 14, joka suuntautuu Susikyrön maisemiin, joten samalla reissulla voi osallistua Tunturiladun kevätpäiville, jotka järjestetään ensi vuonna Susikyrössä.

Vuoden toinen Lapinmatka ruskavaellus on tarkoitus tehdä taas Pöyrisjärvelle viikolla 37. Toimintakauden suunnittelmiin lisäsimme myöskin ”vauvasta – vaariin” tapahtumaa tai jotain sinnepäin täällä Savon maisemissa.

Syyskokouksen sihteerinä toimi entinen sihteerimme Leila Auvinen.

Kerhomme kuukausikokoukset ovat alkaneet klo 13, mutta päätimme aloittaa tapaamiset jatkossa jo klo 12, joka mahdollistaa sen, että ajomatkat voimme tehdä valoisan aikaan molempiin suuntiin.

Tulevan toimintakauden tammikuun kokous on Joroisissa, helmikuun Mikkelissä, maaliskuun Varkaudessa,. Huhtikuun kokousta ei pidetä, vaan lähdetään Lappiin hiihtämään. Toukokuun kokous on Pieksämäellä, kesä- ja heinäkuu ovat lomakuukausia, mutta elokuussa lähdemme Tunturiladun kesäpäiville.

Syyskauden toiminnan aloitamme Pöyrisjärvelle suuntautuvalla ruskamatkalla. Tulevan vuoden toimintasuunnitemaan lisäsimme myyntitapahtuman, jolla markkinoimme kerhoamme ja Tunturilatua sekä hankimme toimintaamme vähän euroja.

Loppuvuoden kokouspaikat ovat vielä sopimatta, mutta ne voitte nähdä kerhotiedotteestamme, joka ilmestyy heti tammikuun alussa. Kerhomme nettisivuilta löytyy tarkennetut tapahtumat heti, kun ne on tiedossamme, joten käykäähän vilkaisemassa niitäkin.

Syyskokous valitsi entisen puheenjohtajan Lea Sarkealan ja varapuheenjohtaja Kari Loposen samoin sihteeri Pirjo Vainionpään jatkamaan tehtävissään.

Rahastonhoitajamme Airi Kuitunen oli ilmoittanut lopettavansa rahakirstun vartioinnin tämän kauden loppuun samoin Erkki Kinnunen kerhotoimikunnasta.

Lämmin kiitoksemme Teille kerhomme hyväksi tekemästänne työstä.

Airi Kuitusen tilalle valittiin rahastonhoitajaksi Helena Oranen – tervetuloa Helena jatkamaan Airin työtä. Kerhotoimikunta jatkaa entisessä kokoonpanossa ainoastaan paremmille vaellusmaille siirtyneen Eeva-Riitan paikalle ei valittu ketään.

Kerhomme pikkujoululounas on Puurtilan seurakuntakodilla Varkaudessa 13.12. klo 12. Varkauden kerhon edustaja odottelee tulijoita klo 11.30 Varkauden portin parkkipaikalla.

Pikkujouluun ilmoittautuminen Lealle mahdollisimman pian. Pikkupaketti mukaan.

Viikonlopun lumimyräkkä on antanut kauniin valkoisen peitteen maahan, jota kutsutaan lumeksi – toivottavasti se kestää ja saamme mukavan hiihtotalven vaihteeksi tänne Savoon.

Vielä lopuksi kerron Pekka Huttusen kerhomme perustajajäsenen ja Tunturiladun kämppien ”isän” terveiset lehden välitykselle kaikille tunturilatulaisille. Pekka asuu vaimonsa kanssa omakotitalossa Pieksämäellä, jossa kävimme häntä tapaamassa ja voi hyvin, kun kysyin onko suurempia vikoja, niin sanoi, että ikä.

Pekka on hyvin ajan hermolla ja seuraa tiiviisti Tunturiladun ja kerhomme toimintaa. Autolla ajon hän on nyt jättänyt nuorempien tehtäväksi.

Pekka on kerhomme toiseksi vanhin jäsen ja täyttää tulevana keväänä 97 vuotta, mutta kerhon vanhin 100 vuotta joulunaikaan.

Pekasta voi hyvin nuoremmat ottaa esimerkkiä eli vanha sanonta ”vierivä kivi ei sammaloidu” pitää hyvin paikkansa.

Lämpimät kiitokseni kerholaisilleni ja tunturilatulaisille mukavasta vuodesta kanssanne. Hyvää joulunodotusta ja Rauhallista Joulua sekä kaikkea hyvää alkavalle vuodelle 2009.

Kerhoterveisin
Lea Sarkeala
Tunturikerho
Njealljen puheenjohtaja

Tunturiladun johtokunta ja toimihenkilöt 2009

Johtokunta

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638
Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5–7 A 4, 02650 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148
Tommi Avikainen, Ovtsi, Askartie 2 B 15, 00700 HELSINKI, tommi@pihtiputaalainen.com, 0500 546 126
Matti Häppölä, Kuokte, Kirveskatu 7, 11130 RIIHIMÄKI, matti.happola@gmail.com, 050 490 3897
Paavo Kramsu, Logi, Laukläänteenkatu 6 B 41, 20740 TURKU, paavo.kramsu@luukku.com, 040 706 2764
Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@netti.fi, 040 548 4600
Lea Sarkeala, Njeallje, Satakunnankatu 53 A, 78300 VARKAUS, lea.sarkeala@pp.inet.fi, 0400 299 956
Hanna Sinilehto, Kolbma, Männikkötie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@pp.inet.fi, 040 747 7479
Salla Taavitsainen, Alppas, Idänpääntie 5 C 25, 13210 HÄMEENLINNA, s.taavitsainen@hotmail.com, 050 353 8278

Toimihenkilöt

Iitu Gerlin, sihteeri, Kavtsi, Halsuantie 5-7 C 41, 00420 HELSINKI, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598
Pekka Kallio, kämppäisäntä, Logi, Kalttassuo, 20660 LITTOINEN, pekka.kallio@hartela.fi, 050 527 2796
Satu Ojala, toimitussihteeri, tiedottaja, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi, (02) 560 1085 t, 050 523 4844
Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as 5, 33820 TAMPERE, pirjo.sinilehto@kolumbus.fi, (03) 266 2592 k, 040 763 1109
Jukka Torpo, taloudenhoitaja, Ovtsi, Takalankuja 3-5 B 20, 40740 JYVÄSKYLÄ, jukka.torpo@elisanet.fi, 040 484 0580

Tilintarkastajat

Lasse Luoto, Rinnekatu 2, 32700 HUITTINEN, lasse.luoto@lttoy.fi, 044 560 1193

Leena Paavola, Riuttaniemenkatu 28, 37200 SIURO, leenapaavola@luukku.com, 040 725 1033

Aihkin varaukset

Pieni ja tunnelmallinen Aihki on edelleen hyvin suosittu majapaikka Susikyrön naapurissa. Vuosikokouksessa vahvistettiin vuorokausimaksuksi 18,00 € / koko mökki sekä hyväksyttiin Aihkia koskevat uudet säännöt, jotka tulevat voimaan ensi vuoden alussa. Sääntömuutoksella ei ole vaikutusta jo varattuihin aikoihin.
Vuonna 2008 varatut viikot ovat 50-52.
Vuonna 2009 nyt varatut viikot ovat:
1, 3, 7, 8, 10-19, 30, 38 ja 39.

Tunturiladun nettisivuilta voit tarkistaa varaukset.
Varaukset : Raimo Pahkala 040 839 6638.

Tunturille

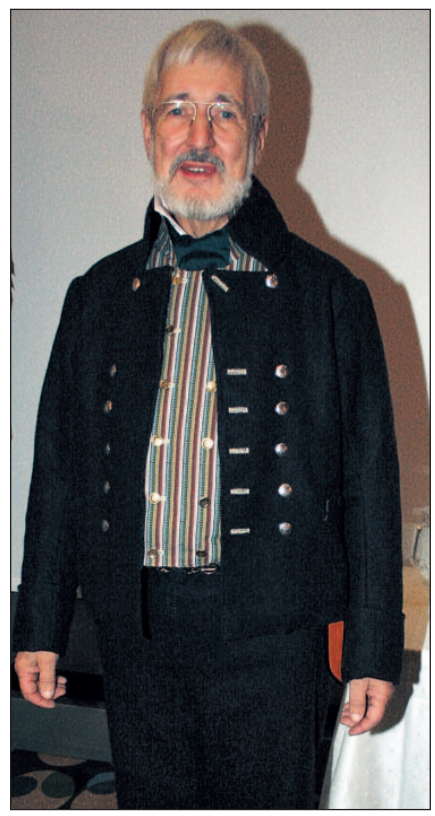
Tunturille mennä tahdon,
sinne mieli halaa,
siellä tuuli tuivertaapi,
päivänlieska palaa.

Tunturille mennä täytyy,
sinne vetää veri.
Siellä soivat taaton virret,
jotka poika peri.

Tunturille mennä tahdon,
tahdon korkealle.
Sieltä katson niinkuin kotka,
kauas maailmalle.

(V.E. Törmänen)

Lämpimät onnittelut puheenjohtajallemme, ikä- ja johtajasusi Raimolle 23.11. olleen merkkipäivän johdosta.

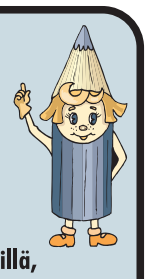

Lämpimät kiitokset

Tunturiladulle, kerhoille ja ystäville ja Suomen Ladun toimiston väelle, jotka monin eri tavoin onnittelivat minua merkkipäivänäni mm. toivottaen, että tulevinakin vuosina haistelisin leppeitä tuulia ja maisteleisin elämän anteja.

Raimo Pahkala

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2009

28.3.-4.4.	Login kerhoviikko Susikyrössä
28.3.-4.4.	Owlan kerhoviikko Susi-Talaksella
3.4.-5.4.	Kevätpäivät ja -kokous Vuontispirtillä, jolloin Koira-Oskari ja Susi-Oskari on varattu järjestäjille
18.4.-25.4.	Njallan kerhoviikko Susi-Kiisalla
6.6.-13.6.	Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.6.-27.6.	Talkoot Susi-Talaksella
18.7.-25.7.	Vauvasta vaariin -leiri Susikyrössä
21.8.-23.8.	Kesäpäivät Nurmeksen Hyvärilässä, Kumpe järjestää
29.8.-5.9.	Kuokten kerhoviikko Susi-Kiisalla
29.8.-5.9.	Kumpen kerhoviikko Susi-Talaksella
5.9.-12.9.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
5.9.-12.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
12.9.-19.9.	Talkoot Susikyrössä
12.9.-19.9.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.9.-26.9.	Alppaksen kerhoviikko Susi-Kiisalla
9.9.-11.9.	Syyskokous ja Susiaiset, Kuokte järjestää

Iltanuotion valossa.

Arktinen hysteria, isänpäivä ja käpykakku

Lauantaiaamu valkeni sumuisena ja kosteana. Ajelimme Hyvinkäälle, Kolbman järjestämä syysvaellus kohteena oli Usmin retkeily- ja virkistysalue. Ensimmäinen vaellukseni oli alkamassa, hieman jännitti.

Ryhmä koostui kokeneista kulkijoista. Ihmettelin osallistujien vähyyttä. Myöhemmin huomasin, ettei ratkaisevaa ole määrä vaan laatu. Panin merkille alusta alkaen heidän huolehtivan ja kannustavan asenteensa ensikertalaista kohtaan.

Keveän näköistä menoa

Matkaan lähdettiin Hannan reittiselvityksen jälkeen. Kateellisena katsoin, kuinka ryhmä liikkui keveän näköisesti, luontoa tarkastellen.

Itse jouduin keskittymään vain kulkemiseen, joka varmaan näytti väkinäiseltä.

Tällaiselle tasamaan tallaajalle Usmin vaihteleva jylhä ja kaunis luonto oli mieleenpainuva kokemus.

Vesisade ei menoa haitannut

Matkan edetessä huomasin tehneeni aloittelijan tyypilliset virheet: liian paljon vaatetta ja turhan painava rinkka.

Vesisade alkoi puolenpäivän jälkeen. Kumma kyllä, se ei haitannut lainkaan kulkijoita.

Tarpeelliset tauot ja ruokailu antoi voimia matkalla leiripaikalle. Kuusi tuntia vaellettuamme olimme leiripaikalla.

Lepo virkisti”junan alle jääneenkin”

Leirin pystyttäminen pimenevässä illassa tuntui tosi hienolta, vaikka olo muuten tuntui kuin junan alle jääneeltä. On uskomatonta kuinka nopeasti pienen levon ja ruokailun jälkeen palautuu.

Ilta huipentui leirinuotiolle, paistetut lätyt mansikkahillon kera ja perinteiset makkarat maistuivat hyvässä seurassa.

Väsynyt, mutta onnellinen aloittelija nukkui täydellisen yön.

Erilainen isänpäivä

Aamulla tuntui olo kosteudesta huolimatta hienolta. Eilinen pelkoni selviytymisestä oli häipynyt.

Aamupuuron kokkaaminen vedenhakureissuineen oli myös kokemus. Yhteisellä aamukahvilla yllätykset jatkuivat. Merja ja Sirkka-Liisa olivat tuoneet käpykakun pöytään juhlistamaan isänpäivää.

Erilainen isänpäivä niin Enskalle kuin minulle. Kakku katosi retkeläisten suihin kahvin vauhdittamana. Leiri purettiin, matka jatkui, rinkka tuntui jo paljon kevyemmältä.

Sateisista puista kunnon nuotio

Kulttuuriakin saatiin kokea kun Merja lausui runon Hannusta. Siinä minulle tuli sellainen tunne, että kokemattomuudestani huolimatta olen osa tätä ryhmää.

Ihmetystä herätti myös se, kuinka sateisessa metsässä märistä puista tehdään roihuava nuotio. Tämä oli osoitus vahvasta taidosta ja kokemuksesta.

Mietiskelin matkan aikana, mikä vetää minua aikamiehenä uuteen harrastukseen. Onko se lapsena vietetty partioharrastus, vai pako tämän päivän kiireistä elämää ja siihen liittyvää yhteiskunnan pahoinvointia.

Totesin että molempia, todella hetki irti arjesta. Luonto ja hyvä seura auttaa jaksamaan jatkossakin.

Joten kiitos teille Hanna, Merja, Sirkka-Liisa ja Enska.

Terveisin **Hanski**

Kerhojen tukitarvekartoitus

Tunturiladun jäsenistä yli kaksi kolmasosaa kuuluu tunturikerhoihin, joten suurin osa yhdistyksemme toiminnasta tapahtuu paikallisissa kerhoissa. Tunturiladun johtokunta halusi selvittää, missä asioissa tunturikerhot tuntevat tarvitsevansa tukea toimintansa vahvistamiseksi ja jatkuvuuden takaamiseksi tulevaisuudessakin.Tätä varten kerhojen vetäjille lähetettiin maaliskuussa lomake, jossa kyseltiin hallinnollisen, toiminnallisen ja taloudellisen tuen tarvetta.

Koska vain kolme kerhoa reagoi kyselyyn, niin päätettiin käsitellä asiaa kesäpäivillä kaikkien mukanaolevien jäsenten avulla. Ryhmätyö tehtiin kerhoittain ja näin saatiinkin hyvä lista asioista, joihin koettiin tarvittavan tukea. Jonkin verran tukitarpeet vaihtelivat kerhoittain, mutta enimmäkseen asiat olivat kaikille yhteisiä, eivät pelkästään yksittäistä kerhoa koskevia.

Hallinnollinen tuki

Taloudenhoitajan avuksi kerhojen talouden hoitamiseen kaivattiin kirjanpito-ohjelmaa ja mallitilikarttaa. Yhdistyksen sihteeri Iitu Gerlin on jo selvitellytkin tätä asiaa ja löytänyt hyvän ilmaisohjelman. Hän esittelee sitä tammikuussa kerhojen yhdyshenkilöiden koulutuspäivänä. Toki häneen voi olla asian tiimoilta yhteydessä sitä ennenkin.

Toiminnallinen tuki

Retkeilyyn liittyen tuli useammassa ryhmätyössä esille voimien yhdistäminen, niin pienten kerhojen keskenään kuin isompien kanssa, yhteisten retkien ja vaellusmatkojen suunnitteluun ja tekemiseen.

Vaativien vaellusten lisäksi toivottiin retkiä myös heikompikuntoisille, joissa on helpotettu reitti ja/tai lyhyempi kesto, samoin erilaisia teemaretkiä, kuten isovanhempi – lapsenlapsi, geologia, kasvit ja historia. Varustetiedon keräystä jäseniltä ja jakamista esim. TL-lehdessä esitettiin myös.

Koulutusta toivottiin toimihenkilöille kuten puheenjohtajille ja sihteereille, kotisivujen tekemiseen, suunnistuksesta, ensiavusta, jokamiesoikeuksista ja turvallisuudesta. Koulutuksen järjestämiseen toivottiin tukea joko rahallisena tai opettajina. Rahallista tukea on mahdollista saada, ja on saatukin, OK-opintokeskukselta. Tammikuun koulutuspäivän aikana käydään läpi tämän koulutustuen edellytykset, määrä ja tarvittavat toimenpiteet.

Tiedotusasioissa pidettiin tärkeänä sähköisen tiedonkulun kehittämistä, esim. nettisivujen aikaansaanti ja pdf-tuki sivuille, samoin kuin tietojen ajantasalla pitämistä. Esille tuli myös kysymys, tarvitaanko erikseen nimetty netinhoitaja. Tunturiladun ulospäin näkymisen parantamiseksi esitettiin Tunturilatu-lehtiä kirjastojen lukusaleihin, osallistumista paikallisiin tapahtumiin, enemmän ilmoituksia ja juttuja Latu ja Polku yms. lehtiin sekä esitettä ”Miksi kuulua Tunturilatuun”.

Susiasioista toivottiin jaettavan kenttäväelle tietoa esim. kerhoiltojen muodossa, jotta susiarvot saadaan pidettyä haastavina ja mielenkiintoisina. Kannustusta ja jopa positiivista painostusta esitettiin uusien susien saamiseksi.

Kesäpäivillä pohdiskeltiin kerhojen tarvetta saada toimintaansa erilaista tukea Tunturiladulta. Ja monenlaisia tarpeita tulikin esille, jotta suunta säilyisi kaikilla samana.

Taloudellista tukea toivottiin niin retkeilyyn, koulutukseen, kotisivujen tekemiseen, matkakorvauksiin kuin kerhoiltatilojen vuokriinkin. Lisäksi toivottiin kehiteltävän toimintatapoja ja vinkkejä kerhoille talouden ylläpitämiseksi.

Vapaissa kommenteissa tuli vahvasti esille kerhojen välinen yhteistyö ja -toiminta osallistumalla toisten tilaisuuksiin sekä järjestämällä esim. yhteisiä kerhoiltoja ja retkiä.

Kerhoiltoihin toivottiin Tunturiladulta kouluttaja/asiantuntija-apua. Eväitä uusien jäsenten hankintaan kaivattiin samoin kuin toimintaa nuoremman polven mukaansaamiseksi ja ihmisiin tutustuttamiseksi.

Kiitämme kyselyyn vastanneita kerhoja sekä kesäpäiville osallistuneita innokkaasta ja tuloksekkaasta osallistumisesta ryhmätöihin, jonka yhteenveto on jaettu Tunturiladun johtokunnalle sekä kaikille toimikunnille otettavaksi huomioon tulevaa toimintaa suunniteltaessa.

Osa toivomuksista ei välttämättä vaadi emojärjestön panostusta, vaan esim. kerhojen välinen yhteistyö voi, ja parasta onkin, lähteä kerhojen omasta aktiivisuudesta.

Sirpa Alapuranen

Uudet sudet Santra Heikura, Pentti Huikuri ja Salla Taavitsainen noidan tentissä.

Alppaslaiset arvuuttelivat Janakkalassa

Kyllä sitä toisilla eläkeläisillä pitää kiirettä. Eikä me kuovzalaisetkaan keritty Rantalahteen ennenkuin lauantaiaamuna puolituntia ennen avajaisia.

Pitkämatkalaiset (33) ja oma porukka (13) oli tietysti ottanut tulon varman päälle ja saapuivat jo perjantaina.

Ohjelmassa oli majoittumista ja seurustelua. Meiän tullessa paikalle monta telttaa oli jo pystytettynä.

Tuttuja oli paljon, muitakin kuin Marja-Liisa ja Antero. Ollikaan ei ollut kymmenessä vuodessa muuttunut miksikään. Malla (M-L) otti ilmoittautumiset ja rahat vastaan ja antoi tunnuskiekon kaulaan. (Mistä ne keksiikin aina erilaisia?)

Alppaksen Taija ja Timo marssivat tasatahtiin lipunnostoon.

Paikallinen puheenjohtaja Erkki toivotti porukan tervetulleeksi ja Taija kertoi paikasta ja ohjelmasta – vai miten se nyt olikaan!

Hauskaa parikisailua

Pääosin Anteron rikkaan mielikuvituksen ja luomistyön tuloksena oli kolmiosainen kilpailu.

Poroja saalistettiin suopungilla, vettä – eikun – kettinkiä heitettiin liian pieniin reikiin, ja vettä heitettiin – eikun – kuljetettiin kummallisilla epäkeskokottareilla. Vesi loiskui ja harva joukkue taisi hoksata juonen jujun. Kaikilla kumminkin oli kivaa.

Pikkumiehen onnistuminen isäänsä paremmin oli riemullista.

Arvauspolkua kierrettiin lievässä tihkusateessa ja sekö lienee syynä, että oikeat vastaukset olivat useimmin vikaruudussa. Oli joku pölvästi vaihtanut maakuntakukankin Hämeen kylmänkukasta Sinivuokoksi.

Ei niitä saa vaihtaa, kun vaivalla jonkun on saanut selville! Varma vastaus meni siin päin männikköä.

Kirpputorilla tongittiin

Jossain välissä kerittiin ruokailla ja saunoa. Ilmoittautumisaula täyttyi porukan kantamista kirppuporikamoista.

Piti olla tarkkana, ettei ”käyttöväskyään” unohtanut lähistölle. Oli pakkia, kirjaa, laskettelusuksia, telttoja, sadeviittoja ja ties mitä. Maksullisia ja ilmaisia.

Torpan taakse susivihkiäisiin

Susivihkiäispaikalle jostain Kittilän perukoilta – vai mistä se nyt olikaan- oli tullut noita rumpua soittelemaan ja kertomaan elostaan, iästään ja ennenkaikkea, miksi nyt tänne etelään ehtinyt.

Mukavan jutustelun jälkeen nuotiolle asteli kolme kokelasta. Kaikki eri rääthyihin menossa. Ikäsudeksi johtokunta oli kutsunut meiän kaikkien tunteman Santran eli Saini Heikuran. Nuorekas ja hauska tyyppi tämän kertainen sauvan saaja.

Urospuolinen vihittävä – Pentti Huikuri- ylennettiin tunturisusien joukkoon.

Kolmas olikin sitten outasudeksi vihittävä – meiän Salla. (Parasta yritetään, mutta sutta pukkaa tulemaan, onneksi ei sekundaa!)

Pikkuhiljaa siirryttiin päämajaan susiaiskahveille. Alppasnaisetko leiponeet urakalla? Ainakin suklaakakku oli hyvää.

Oli muuten pöydillä kauniit koivu-männynkäpykoristeet. Antero on tosi taitava ja kun hänellä on vielä sellainen apulainen kuin tuo Marja-Liisa. Pysyy kuulemma akkuporakone Mallankin hyppysissä.

Idea varmaan varastettiin eri puolille Suomea.

Iltaa vietettiin

Taija johdatti ohjaamiaan nuoria estraadille. Tulihan sekin nähdyksi kuinka susista tuli yks` kaks` aaseja. Kuultiin väärintulkittu saarna ja nähtiin, kuinka ukot vänkää aikansa välttyäkseen vaimoihmisen avustamiselta.

Arvauspolun oikeat vastaukset selvitettiin ja viisaat palkittiin. Myös parikisan voittajat . En yrittämälläkään muista, ketä olivat, kun kerran ei kohdalle osunut.

Osa porukoista vetäytyi iltanuotiolle, osa tahtoi kotipetiin ja osa seurusteli ja teki viimeisiä kirppiskauppoja. Rebekan huonekunta kerkisi vasta viimeisille nuotiotulille ja kello kierähti pitkälle sunnuntain puolelle ennenkuin valot sammui.

Sunnuntaina ei satanut

Aamu sarasti kauniina. Innokkaimmat olivat kerinneet käväistä paikallisella linnavuorella. Harras kansa kokoontui aamupalan jälkeen aamunavaukseen. Sen hoiti ammattitaidolla Taija.Puhuttelevan puheen piti. Sai kukin miettiä, minkälaista kutsua ”kännykkäänsä” tarvitsee.

Juoksujalkaa avauksesta torpan taakse. Taas oli kokous. Nyt äänivaltaisia olivat kaikenlaiset sudet. Valittiin susivaliokunta. Puheenjohtajana jatkaa armaani (huokaus latojalta) Veijo.

Uusien ”susisääntöjen” mukaan valiokuntaan valittavien ei kaikkien tarvitse olla johtajasusia. Tunturisusi kumminkin. Irma pisti valintaansa hanttiin, vedoten työ- ja muihin touhuihinsa ja hänen tilalleen valittiin geatkilainen Juhani.

Muuten valionkuntalaiset olivat yleisimmin kokouksissa ehdotettuja: ”entisiä”. Marita, Pirjo, Pauli ja Matti pähkäilevät ensivuoden Juhanin ja Veijon kanssa, mistä metsästetään uusia susia.

Susivaliokunnan jäsenten kotijoukot varmaan toivoo, ettei kenttätyöhön tarvitse pitkäkestoisesti lähteä. Eli kaikki räädyttömät lomakkeita täyttämään. ”Ei se voi olla niin vaikeeta!”

Kulttuuria kuunneltiin ja katsottiin

Paikallinen rovasti Timo Komulainen kertoi Taijan esittämien diakuvien kera paikkakunnan mielenkiintoisesta historiasta. Kansa halusi lisää.

Ja niinpä me useimmat lähdimme päättäjäisten ja kiitosten jälkeen kotimatkan aluksi paikalliseen Pyhän Laurin keskiaikaiseen kivikirkkoon.

Onpahan nyt tullut käytyä kolmessa ko:n pyhän kaverin nimiin rakennetuista kirkoista (Pyhtäällä ja Helsingin pitäjän kirkolla ja nyt Janakkalassa).

Kukahan järjestäisi susiaiset Lohjan maisemiin? Taija oli oppaana kirkossa. Hautausmaakin oli mielenkiintoinen. Tulevaisuuteen tähdätään, mutta historiaankin on hyvä tutustua.

Tuo Pyhä Lauri sopisi varmaan tunturilatulaistenkin suojeluspyhimykseksi. On kuulemma tulen kanssa tekemisissä olevien suojelija.

Kotimatkalla oli mukava kertailla viikonlopun juttuja. Kaikkiaan porukkaa päivillä oli 88. Kiitos alppaslaiset! Halataan, kun tavataan – ja luetaan.

Taavitsaiska

Alppaslaiset olivat ajatelleet perheen pienimpiäkin, joille riitti mieluista puuhaa arvauspolullakin.

Alppaslaiset ja Rantalahden leirikeskuksen emäntä hellivät susiaisvieraitten makuhermoja.

Historiikin jatko-osa on valmis ja painotuoreet opukset jaettiin ensimmäiseksi työn toteuttajille.

Santrasta ikäsusi

Kaikesta muusta voin luopua, mutta en Tunturiladusta.

Näin sanoo tuore ikäsusi **Saini (Santra) Heikura**, joka on kuuulunut Tunturilatuun jo yli kolmekymmentä vuotta ja saman ajan olemme saaneet ihastella Santran tekstaus- ja koristelutaitoa eri tilaisuuksissa.

Suuritöisin työ lienee ollut Pellon Erä-SM -kisat.

Talkootöissä tutuiksi ovat tulleet mm. Susi-Kiisa, Ykinsilta, Lapinkenttä ja monet susiaiset, kesäpäivät ja muut Tunturiladun yhteiset tapahtumat.

Rinkka selässä vaeltamisen Santra aloitti 1970 -luvulla Haltin suunnalla Vote Penttisen vetämällä yli 200 kilometrin kesävaelluksella.

Muutkin tunturialueet ovat vuosien kuluessa tulleet tutuiksi, mutta mieluisin tunturialue hänelle on Mallan luonnonpuisto.

Tunturisudeksi tsietsalainen Santra vihittiin Susikyrössä vuonna 1986 ja tänä vuonna Ikäsudeksi n:o 102.

Itseään korostamatta Santra on myönteisellä ja avuliaalla toiminnallaan erinomaisesti ylläpitänyt ja kohottanut Tunturiladun arvostusta ja samalla ollut tunturilatulaisen yhteishengen luojana.

Hän on osoittanut erityisiä ansioita tunturilatutoiminnan edistämiseksi, mistä syystä hän on ansainnut ikäsuden arvon.

Raimo Pahkala

Uudet sudet

Outasusi 2008	Tunturisusi 2008	Ikäsusi 2008
Salla Taavitsainen no. 35	**Pentti Huikuri** no. 1637	**Saini Heikura**, no. 102

Tuleva vuosi pakettiin

Ensi vuosi käärittiin syyskokouksessa hyvään pakettiin. 63. toimintavuosi noudattelee tuttuja raameja, mutta jotain uuttakin mahdutetaan mukaan.

Syyskokousväki päätti toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta sangen yksimielisesti, muutoksia ei johtokunnan esityksiin tehty.

Budjetissa varattiin ensi vuodelle hieman tämänvuotista suurempi summa rahaa. Toiminta nielee reilut 30.000 euroa, jotka saadaan katetuksi jäsenmaksuilla.

Jäsenmaksuja korotettiin Suomen Ladun korotusten edellyttämällä määrällä.

Toimintasuunnitelman mukaan peruskunnostustöitä Susi-Talaksella ja Susikyrössä jatketaan. Työt tehdään talkoilla, ja toiveena on saada talkooporukkaan mukaan myös nuorempia tunturilatulaisia.

Kuluvan vuoden aikana aloitettua senioritomintaa kehitetään edelleen. Samoin jatketaan yhteistyötä Suomen Ladun nuorten toimikunnan ja kolmikymppisklubin kanssa.

Lea Sarkealalle annettiin kokouksessa Susipuukko tunnustuksena Tunturiladun hyväksi tehdystä työstä.

Nuorta voimaa johtokuntaan

Tunturiladun puheenjohtajana jatkaa edelleen Raimo Pahkala, joka valittiin tehtäväänsä jälleen yksimielisesti.

Johtokunnasta erovuoroisia olivat Sirpa Alapuranen, Tommi Avikainen, Paavo Kramsu ja Timo Tulosmaa. Näistä Timo Tulosmaa oli ilmoittanut halukkuutensa jättäytyä pois johtokunnasta ja hänen tilalleen valittiin Salla Taavitsainen.

Susisääntöihin viilauksia

Susisääntöjen ajantasaistamista on valmisteltu jo vuoden verran ja nyt muutokset tuotiin päätettäväksi.

Vilkkaan keskustelun aikana tuotiin esille näkökulmia muutosten tarpeesta ja niitä vastaan.

Keskustelu oli tarpeen, sillä siinä avattiin silmiä molempiin suuntiin.

Säännöt hyväksyttiin pientä tarkennusta lukuunottamatta johtokunnan esittämässä muodossa.

Aihkin säännät hyväksyttiin esitetyssä muodossa.

Kuudes vuosikymmen kansien välissä

Tunturiladun historiikin jatko-osa, Kuudes vuosikymmen, on valmistunut ja painotuoreet kirjat tekivät susiaisissa jo hyvin kauppansa.

Kirjan oli määrä valmistua heti juhlavuoden jälkeen, mutta monien seikkojen summana valmistuminen siirtyi.

Uunituoreessa kirjassa on valotettu monin eri tavoin yhtä vuosikymmentä Tunturiladun elämässä, niin kerhojen, retkeilyn kuin yhdistyksenkin näkökulmasta.

Historiatyöryhmä on tehnyt ison työn ja ilman tunturilatulaisten apua tätä kirjaa ei olisi voitu tehdä. Tunturilatu on sitä mitä tunnuksemme sanoo - erätaitoja ja elämyksiä.

Ja matka jatkuu...

Satu Ojala

Pukinkonttiin tai omaksi iloksi

* **Viiden Vuosikymmenen Vaellus** -historiikki, teos Tunturiladun toiminnasta 1946-1996. Hinta 15,00 €. Sitä voi tilata Jaanalta ja Raimolta.
* **Kuudes vuosikymmen** -historiikki, teos Tunturiladun toiminnasta 1996-2006. Hinta 15,00 €. Sitä voi tilata Iitulta, Sirpalta ja Raimolta.

Molemmat historiikit yhdessä hankittuna; hinta on 25,00 €.

Postilähetyksiin lisätään postituskulut.
Kuudes Vuosikymmen -historiikkia voi olla rajoitetusti saatavana myös omalta kerholta. (Silloin säästyy postituskuluilta).
Iitu Gerlin, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598
Jaana Sorjonen, jaana.sorjonen@elisanet.fi, 0440 644 247
Sirpa Alapuranen, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148
Raimo Pahkala, raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638

Ensin tehtiin keskeneräiset käsityöt valmiiksi

Kavtsilta peittoja lämpöä tarvitseville

Muutama vuosi sitten kavtsilaisten naisten vaellukselle juttumme kääntyi siihen, kuinka kullakin on vuosien varrella kertynyt enempi-vähempi kesken jääneitä käsitöitä nurkkapieliin pyörimään.

Tällöin Ripsi lausahti ääneen ajatuksen, että miksi emme alkaisi tehdä niitä valmiiksi pitämällä ”Keskeneräisten käsitöiden iltoja”.

Yhdessä kaikki on hauskempaa

Täten alkoivat kokoontumisemme vuoronperään toistemme luo nyyttikestiperiaatteella. Emäntä keittää vain kahvit kunkin tuodessa pientä purtavaa mukanaan.

Pari kertaa meillä on ollut kunnia saada miespuolisiakin osanottajia mukaan.

Puikkoja ja virkkuukoukkuja on heiluteltu ja maailmaakin samalla paranneltu. Tulosta on tullut käsitöiden suhteen, maailman ei niinkään. Näin meni pari vuotta ja sitä mukaa, kun keskeneräisistä tuli valmiita, uusia aloitettiin ja näin saatiin taas aihetta seuraavaan kokoontumiseen. Illan nimikin muotoutui kässäillaksi.

Kässäilloista lämpöä viluisille

Vuosi sitten joulukuussa Eila N. kertoi netistä löytämästään Lämpöä viluisille-haasteesta (www.vaaka.org/tilkkupeitto.html), jossa haastetaan tekemään jotain konkreettista niiden eteen, joilla elämä ei ole niin hyvin kuin meillä.

Haasteeseen pystyi vastaamaan neulomalla 20x20 cm tilkkuja, joista kootaan peittoja. Lapsen peittoon tarvitaan tällaisia lappusia 20 kpl.

Niin alkoi joukkomme kaivella kotoaan tähdelankoja, joita oli vuosikausia säilyttänyt miettien, mitä ihmettä niilläkin tekisi. Langantähteitä on kerätty myös ystäviltä ja tutuilta aina ulkomaita myöten.

Keväällä viiden peiton tarpeet valmiina

Kevään mittaan syntyi sitten viiden lapsenpeiton verran ihanan kirjavia tilkkusia, joita taiteelliset yksilömme yhdistivät kauniiksi kokonaisuuksiksi.

Kesän ja syksyn aikana on syntynyt lisää lappusia niin, että lasten peittoja on viety Vaaka ry:lle jo toistakymmentä kappaletta toimitettavaksi eteenpäin pakolaisleireille, lastenkoteihin, sairaaloihin jne. eli sinne, missä lapset tarvitsevat lämpöistä päällensä.

Eikä vielä ei ole kaikkia ja kaikkien lankoja kudottu, joten puikkojen heilutus ja peittojen teko jatkuu edelleen.

Sirpa

Kavtsin käsityöinnostuksen puremat naiset ovat jo neuloneet toistakymmentä tilkkupeittoa, eikä innostus osoita minkäänlaisia laantumisen merkkejä.

Kaamoskuu ja Hangaskurun niittylato.

Joulutarinoita Lapista

Kaamoksen aikoihin syvällä Lapin erämaissa saa nauttia taivaan valoista sekä hiljaisuudesta. Revontulet voivat joskus intoutua koko taivaan laajuiseen huikeaan esitykseen.

Hiljaisuus ei aina ole täydellistä, sen rikkoo pakkasen pauke ja jään ritinä.

Yksinkertaisen joulun vietto tunturissa antaa sitä mitä joulun vietolta odotetaan; rauhaa ja hiljentymistä. Jokaisesta tunturijoulusta voi saada pienen tarinan.

Joulu Kopsuskuusikossa

Joskus 1970-luvun alkupuolella olin menossa Käsivarren tuntureille etsimään joulurauhaa ja -tunnelmaa.

Rovaniemen asemalla odottelin pitkään Kilpisjärven bussia tulevaksi, kunnes Ivalon bussin kuljettaja kertoi, ettei se sinä päivänä kuljekaan. En halunnut jäädä kahdeksi päiväksi odottamaan bussia, joten nousin sitten Ivaloon päin menevään autoon.

Kiilopäällä jäin bussista pois ja hiihdin Luulammelle autiotupaan yöpymään. Seuraavien kolmen päivän aikana hiihtelin Rautulammille, Lankojärvelle ja Suomun Ruoktulle. Ruoktussa mietiskelin minne menisin jouluaatoksi ja koska ilmat olivat leutoja, päätin hiihtää johonkin Kopsusjärven länsipuolelle metsään yöpymään.

Hiihdin Kopsusselänteen ylitse kauempaa lännestä päin kiertäen, koska siellä oli loivempia rinteitä. Selänteen laella katselin etelään avautuvaa kaunista maisemaa, missä Nattastunturit kuvastuivat päivän kajoa vasten.

Jossain Kopsusjärven länsipuolella harvassa kuusikossa hiihtäessäni katselin sopivaa asentopaikkaa. Maassa lojui katkennut kelon latvus ja päätin leiriytyä sen lähelle. Tein tulet, pystytin louteen ja asettelin tavarat sen sisälle. Keräsin ja pilkoin puita sen verran, ettei niitä enää myöhemmin tarvinnut lähteä hakemaan.

Valmistelut tehtyäni oli aika asettua louteeseen. Laitoin paksuja kinkun siivuja tikun nokkaan käristymään. Pakissa alkoi lumivesi kiehua ja valmistin siihen perunamuusin. Tämän muusin lusikoin paistinpannuun ja paistoin sitä hieman ruskeaksi, jolloin siitä tuli kotoisen perunalaatikon näköistä. Kinkun siivu ruisleivän päällä ja perunalaatikko maistuivat jouluisilta. Myöhemmin kahvi ja lämmitetty torttu kruunasivat juhlavan jouluaterian.

Nuotion valossa katselin ympärilleni: Tuo näre saa toimia joulukuusena, kun se on niin somasti lumella koristeltu ja taivaalta loistava tähtikin sattuu melkein latvaan.

Tuossa louteen liepeen alla on joululahjani uusi rinkka. Se oli ensimmäinen ostorinkkani, sillä toistakymmentä vuotta olin kantanut paria omatekoista rinkkaa.

Ajankuluksi aloin pohtia, että missä olen, onko tällä paikalla nimeä? Kartasta ei ollut apua. Tiesin olevani Saariselällä, joten en ollut eksyksissä. Saariselkä kokonaisuudessaan on hahmottunut hyvin mieleeni, vaikkakin nämä maastot olivat ennen kulkemattomia.

Huomenna hiihtäisin lounaaseen, jolloin tulisin pitkälle ja leveälle vuomalle, jonka takana nousee Varpupään selänne.

Näinhän se meni. Vuomalle päästyäni kävin etsimässä Varpupään kämppää, jota en kuitenkaan löytänyt. Taisin olla väärällä päällä.

Viimeisen yön vietin louteessa parin kilometrin päässä tiestä lähellä Tankapirttiä.

Sarmin synkkä Joulu

Vuonna 1978 olin jälleen menossa tunturien syliin joulun viettoon.

Suunnitelmissa oli hiihtää Susi-Talaksen kautta Kiilopäälle. Pakkasta oli viitisentoista astetta. Eipä olosuhteet siitä odottamalla olisi paremmiksi muuttuneet, joten laitoin sukset jalkaani, nostin rinkan selkään ja lähdin kohti pimeätä metsää.

Sarmin ukko.

Hiihtoni alkoi Wahqvistin pihasta ja meni Paadarin talon kautta Sarmijärvelle. Sieltä sitten pikkujärviä pitkin ja lyhyitä maakannaksia ylittäen Susi-Talakselle. Tuttu reitti, jota olin kymmenet kerrat talsinut kesällä ja pari kertaa talvellakin.

Pikku-Paskulia ylittäessäni muistin, että näissä pikkujärvissä on runsaasti lähteitä ja siksi niillä on vaarallista hiihtää. Muistin myös aikaisemmilta hiihdoilta järveen laskevan ojan suusta laajan sulapaikan.

Yritin seurata uuden lumen alta heikosti näkyvää vanhaa latua suksilla ja sauvoilla tunnustelemalla. Joskus löysin ladun siten, että hiihdin edestakaisin poikittain sen ylitse, jolloin tunsin pienen kohoutuman hangen alla.

Joskus löysin ladun valaisemalla lampulla hangen pintaa sivulta päin, jolloin siihen muodostui varjoa. Ladun etsimiseen kului aikaa ja omat latuni olivat sitten sellaisia, että perässähiihtäjiltä palaisi päreet.

Turvallisuuteni takia minun kannatti etsiä ja seurata vanhaa latua. Saattoi olla, että latu oli hiihdetty päivännäöllä tai sen oli hiihtänyt henkilö, jolle maastot olivat erittäin tuttuja.

Susi-Talaksella ei ollut ketään, mutta kämppä oli hieman lämmin. Vieraskirjasta luin, että Huttus-Pekka oli lähtenyt viikkoa aikaisemmin pois. Siinä oli selitys suoralle ladulle.

Asetuin taloksi, laitoin kamiinaan sekä hellaan tulet ja tulokahvien jälkeen alkoi tuvassa olla mukavan lämmintä. Nukkumaan mennessäni yläparvella oli jo tukalan lämmintä.

Seuraava päivä oli jouluaatto. Päätin pysytellä kämpällä ja valmistelin aattoillan viettoa.

Puolelta päivin hiihtelin Nilijärville kuuntelemaan joulurauhaa ilman julistuksia. Iltapäivä meni saunaa lämmittäessä ja ilta kului saunoen ja jouluateriaa syöden kynttilöiden valossa.

Joulupäivän aamuna lähdin vaeltamaan. Aluksi edellispäivän latua Nilijärvelle ja sitten metsässä kahlaten loivaan yläkeen Isolle porokämpälle.

Luonnollinen reitti Sarmitunturin ylitse kulkee porokämpän vierestä matalaa kurua pitkin. Kurun kaakkoisreunalle oli muodostunut pitkälti lumilippaa, mutta pohjalla oli tuulten kovettamalla hangella helppo hiihtää.

Hanki oli joskus niin kova, etteivät suomupohjasukset tahtoneet pitää ja hiihto meni askeltamiseksi.

Siinä läpsytellessä kuulin yllättäen voimakasta jyrinää. Luulin suihkukoneen lentävän lähellä ja vilkaisin ylöspäin. Sitten huomasin kuinka kurun reunan lumilippa murtui lohkareiksi ja vyöryi alas.

Vaistomaisesti hyppäsin muutamia sivuaskelia poispäin, mutta pian tajusin, ettei vyöry yllä kovin pitkälle. Muutama pieni kokkare sitten enää pyörikin suksieni ylitse. Vyöryn leveys oli ehkä 40 metriä ja pitkälle se ei tosiaankaan kymmenisen metriä syvässä laakeassa kurussa liukunut.

Kuitenkin, näinkin pienen luonnonilmiön näkeminen oli vaikuttava kokemus ja sen jyrinän voimakkuus oli hämästyttävä.

Katselin jonkun aikaa lumivyöryn jälkiä ja paukuttelin suksilla hankea, että loputkin lumilipat lähtisivät liikkeelle. Kun mitään ei tapahtunut, jatkoin matkaani.

Sujuttelin loivaa alamäkeä Tunturikotiin, jonka pienessä piisissä keittelin kahvit. Kun taas jatkoin matkaani alkoi jo hämärtää ja Pienen Arttajärven puolivälissä ollessani olikin jo niin pimeää, ettei metsän ääriviivoja näkynyt. Katsoin, että hiihto menee vaaralliseksi, jos ei pysty erottamaan missä laskuojien suut ovat.

Hiihdin pimeässä hapuillen takaisin pieneen, mutta tunnelmalliseen Tunturikotiin yöpymään.

Tapaninpäivänä palasin Susi-Talakselle, jonne oli tullut joensuulainen pariskunta. He olivat ihmetelleet outoja

latuja pikkujärvillä. Vietimme sitten yhdessä kämppäelämää neljän vuorokauden ajan.

Kovin paljoa emme jutelleet, mutta silti olomme oli hyvin tasapainoista. Pitkän illan aikana heillä oli mukava tapa lukea vuorotellen jotain kirjaa ääneen. Kun toinen luki, niin toinen näpräsi käsillään jotain. Niin näpräsin minäkin ja tuloksena oli puusta, pumpulista ja kintaanrisasta syntynyt ”veistos”: *Ahkiota vetävä Sarmin Ukko.*

Hyvä joulu ketuille

Jouluna pitää muistaa myös metsän eläimiä. Siitä saa hyvän mielen, vaikka toimiikin välikätenä ja kiitos kuuluisikin oikeastaan muille.

Olimme kerran perässähiihtäjän kanssa joulun aikaan vaelluksella Muoniosta Hettaan. Aaton vietimme omassa rauhassa pienessä Matin kämpässä Vuontisjärven rannalla.

Joulun tunnelma oli täydellinen. Ulkona pakkasessa revontulet loimusivat ja niiden valoissa hohtivat lumiset Pallastunturit. Kämpän lämmössä ja kynttilöiden valossa nautimme yksinkertaisen perinteisen Jouluaterian. Pöydällä meillä oli koristeltuna vaaksan mittainen, monet tunturijoulut kokenut muovijoulukuusi.

Joulupäivänä kämpän pihamaalle ajoi poroisäntä moottorikelkallaan ja emäntä istui reessä lumisena poronnahkapeskissään. He olivat menossa järvelle kokemaan verkkoja. Pyysimme heitä kahville ja lupasivat poiketa palatessaan.

Kahvikupin ja kanelikakun ääressä sitten jutusteltiin paikkakunnan asioista. Lähtiessään he jättivät meille tusinan verran siikoja. Pari kalaa olisi meille riittänyt, sillä rinkoissamme oli rasvaista ja ravitsevaa jouluruokaa aivan tarpeeksi. Perkasimme kalat ulkona parinkymmenen asteen pakkasessa ja paistoimme heti maistiaiset tikun nokassa kamiinan pesässä.

Tapaninpäivän iltana hiihtelimme kohti Puolitaipaleen autiotupaa. Oli niin pimeää kuin Lapin kaamoksessa pakkashuuruisessa metsässä vain voi olla.

Pehmeä lumi upotti, joten yritimme hiihtää uuden lumen alta vaivoin näkyvää kelkkauraa pitkin. Vaikka etenimme hitaasti suksi- ja sauvakopelolla, niin usein jälki katosi. Joskus näytimme taskulampulla valoa sivulta päin, jolloin hangelle muodostui varjoa ja löysimme sillä tavalla uran. Kelkkaura ei mennyt kämpän kautta ja jossain vaiheessa iski aavistus, että olemme hiihtäneet ohi.

Kämppä löytyikin puolisen kilometriä takaisin päin hiihdettäessä. Kannoimme varusteemme pitkään kylmillään olleeseen isoon tupaan. Pieni kamiina ei jaksanut lämmittää koko huonetta joten levittelimme yöpymistarvikkeet kamiinaa lähinnä olevalle laverille ja siirsimme pöydän sekä tuolit lähemmäksi lämmönlähdettä.

Jänkää keskipäivän valossa.

Untuvatakit päällä ja villalapaset kädessä söimme lämmitettyä perunalaatikkoa sekä kamiinassa loimutettua siikaa.

Seuraavana päivänä valoisana aikana kävimme tutkimassa reittiä Hettaan päin. Parin kilometrin rämpiminen upottavassa hangessa riitti todistamaan kuinka raskas loppumatkasta tulee kiristyvässä pakkasessa.

Palasimme kämpälle syömään reppuja keveimmiksi. Kuusi jäätynyttä siikaa perattuina heitin metsään ketuille ja toivotin Hyvää Joulua.

Safariseurue poikkesi ruokailemassa

Iltapäivän hämärässä kämpän ohitse ajoi kelkkajono Hettaan päin. Toivoimme, että ne menisivät kylään asti, jolloin meille olisi pohjustettuna hyvä reitti. Myöhemmin illalla kelkkaraito tuli takaisin ja pari opasta neljän saksalaisen kanssa poikkesi kämppään.

Paksut ajohaalarit, lämpösaappaat ja kypärät eivät oikein vastanneet perinteisiä safarivarusteita, mutta näille pohjan perien ”safareille” ne olivat paikallaan. Pihapiirissä oleva safarimatkojen kodan ruoteet ja tulisija oli syvällä lumen alla, joten oppaat pyysivät lupaa saada tulla autiotupaan valmistamaan ruokaa asiakkailleen.

He alkoivat valmistaa poronkäristystä pyöreäpohjaisella padalla tasaisella kamiinan levyllä. Eihän siitä valmista tullut! Puuta lisättiin pesään niin että kämpässä tarkeni paitasillaan. Reilun tunnin tuskailun jälkeen käristys oli vasta sulanut.

Näytti siltä, ettei vieraista päästä eroon, joten tarjosin heille bensakeitintäni ja sillä käristys tehtiin nopeasti valmiiksi kämpän hatarassa eteisessä. Perunamuusi oli muhinut pitkään ja oli helposti lohkottavissa. Turistit söivät todella eksoottista ruokaa ja kun tuli kahvin aika, näimme miten ihmisluontoa koeteltiin.

Lapin kynttiläuusia kaamoksessa

Eurooppalaisille on todellinen sankariteko juoda perinteistä suomalaista pannukahvia ja varsinkin, jos oppaat laittavat pannuun elämysmatkalisää.

Pullapitkon siivutkaan eivät maistuneet, eiväthän eurooppalaiset ymmärrä miksi kahvin kanssa syödään vehnäleipää. Vuorotellen turistit menivät ulos tupakalle kahvikuksa kädessä ja takaisin tullessa oli kuksa tyhjä.

Iltamyöhällä joutenkelkkailijat lähtivät kohti Muoniota ja oppaat jättivät meille isot annokset poronkäristystä, kimpaleen muusia ja pullapitkon. Söimme jonkin verran käristystä ja aamuksi jätimme muutaman pitkon siivun. Muut sapuskat otimme mukaan kun kahlasimme ovisuusta kahvin ruskeaksi värjäämän hangen ylitse metsänrajaan.

Sopivasti annostellen heittelimme puiden alle poronkäristystä ja muusia. Heitimme vielä pullansiivuja perään ja toivotimme ketuille Oikein Hyvää Joulua sekä Voikaa Paksusti Uutena Vuotena!

Hettaan 30 asteen pakkasessa

Seuraavana päivänä hiihtelimme kohti Hettaa hyvin näkyvällä kelkkajäljellä. Pakkasta oli lähemmäksi kolmekymmentä astetta. Kaamoksen lyhyt valoisa aika oli päättynyt kauan sitten, kun tulimme pakkashuuruisina ja hyvällä joulumielellä Ounasjärven rantaan ja näimme sen takana kirkonkylän valot.

Hotelliyöpymisen jälkeen pyhäpäivän aamuna ajattelimme käydä Hetan kirkossa.

Kauniissa kirkossa lapinpukuinen kirkkokansa veisasi ja alttaritaulussa Oskari Kyrön valkkoporo seisoi rauhallisena kuten aina.

Kun pappi saarnasi, tuli siinä ankaraa tekstiä ja manattiin maanrakoon ihmiset, jotka menevät joulunpyhinä tunturiin retkeilemään tai kelkkailemaan.

Sen jälkeen kuumotti meillä pakkasen puremat korvat muustakin kuin lämmöstä ja kaipasimme taas autiotuvan hartaaseen ilmapiiriin.

Joutenkulkija jostakin

Pukinkonttiin tai omaksi iloksi

Aito poronnahkainen **kahvipussukka**, tekijä on Marja Näkkäläjärvi-Jomppanen Lemmenjoelta.
Jotkut ovat käyttäneet pussukkaa kansallispuvun kanssa käsiveskana.
Hinta 30,00 € /kpl. Sitä voi tilata Sorjosen Jaanalta ja Sirpalta.

Pelasta Pallas

Ympäristöministeriössä sen omasta aloitteesta valmistellaan edelleen lainmuutosta, joka sallisi Pallas-Yllästunturin kansallipuistossa sijaitsevan Pallas-hotellin lisärakentamisen entistä suuremmaksi ja vaikutuksiltaan yhä enemmän kansallispuiston arvoja ja tavoitteita loukkaavaksi.

Tunturilatu otti kantaa lainmuutoksen ensimmäiseen versioon 30.4.2008. Nyt on siis valmisteilla uusi esitys, jonka julkitulon jälkeen johtokunta käsittelee asiaa ja harkitsee jatkotoimenpiteitä.

Valmisteluvaiheen aikana yksityiskohtaisia tietoja esityksestä ei julkisuuteen anneta. Julkitulon jälkeen aika lausunnon antamiseen on lyhyt, joten valppaana tulee olla. Tunturilatulaisilta tuleva ajantasatieto on tervetullutta.

Luonnos Pallas-Yllästunturin kansallispuistoa koskevan lakimuutoksen ympäristöarvioinnista 17.11.08 on luettavissa netissä osoitteessa: www.ymparisto.fi Tiedote 21.11.2008.

Tutustukaa luonnokseen, se on ihan mielenkiintoista luettavaa.

Raimo

Jäsenmaksuihin pienet korotukset

Tunturiladun syyskokouksessa päätettiin jäsenmaksujen korottamisesta, koska Suomen Latu nosti jäsenmaksuaan täytyy meidänkin nostaa pitääksemme jäsenmaksutulot tasapainossa maksujen kanssa.

Uudet jäsenmaksut ovat :

Henkilö jäsen 25.00€

Perhejäsen 39,00€ kattaa kaikki samassa osoitteessa asuvat perheen jäsenet

Nuorisojäsen 13,00€, alle 19-vuotias omassa taloudessa asuva henkilö.

Ainaisjäsenmaksu 265,00€, ainaisjäsenet maksavat jatkossa vain kerhonsa jäsen maksun.

Tunturilatu maksaa jokaisesta jäsenestään jäsenmaksun Suomen Ladulle joten kenenkään ei tarvitse maksaa sitä erikseen.

Maksaessasi jäsenmaksua käytä Tunturiladun viitesiirrollista laskua, jäsenmaksun määrä on painettu laskuun.

Yhteisperinnässä olevien kerhojen jäsenmaksusta kerhon osuus tuloutetaan pankin kautta kerhon tilille.

Jäsenmaksut postitetaan tammikuussa, samassa kirjeessä tulee Suomen Ladun painama jäsenkortti.

Tunturiladun jäsenenä saat:

Tunturilatu lehden 4 kertaa vuodessa sekä Latu ja polku lehden.

Voit liittyä alueesi tunturikerhoon, joita on 16 kappaletta eri puolilla Suomea.

Oikeuden käyttää Tunturiladun kämppiä kerhoviikkojen aikana ja 2 vuoden jäsenyyden jälkeen voit hankkia oman avaimen Tunturiladun kämppiin.

Saat jäsenalennuksia Suomen Ladun matkoilta ja tukikohtien majoitus maksuista.

Tunturiladun jäsenet saavat myös alennusta monien urheilu- ja retkivälinekauppojen tavaroista.

Voit myös anoa 2 jäsenvuoden jälkeen Tunturisusi arvoja, jotka myöntää susivaliokunta.

Tunturiladusta löydät hyviä ystäviä ja retki kavereita.

TUNTURILATU
- ERÄTAITOJA
JA ELÄMYKSIÄ

Toivotan kaikille tunturilatulaisille riemukasta Joulun odotusta ja retkirikasta Uutta Vuotta 2009 !

Pirjo Sinilehto
jäsenrekisterin hoitaja

Kerhojen puheenjohtajat!

Seuraava Tunturilatu-lehti ilmestyy 10. helmikuuta 2009, aineistopäivä on 5. 2. 2009. Toimittakaa Markku Salmiselle tammikuun loppuun mennessä tiedotensi vuoden reissuistanne Retkimuistiota varten.

Retkimuistio on monelle lukijalle tärkeä tiedonvälittäjä, jolloin jokainen jäsen voi etsiä itselleen sopivaa vaelluskohdetta, jos oman kerhon reissut eivät sovi omaan ohjelmaan.

Markun sähköpostiosoite on: markku.a.salminen@netti.fi

Vuokrattavana RT-lomahuoneisto

Vanhaseläntie 1C11 Saariselkä

Alle 1 km päässä Saariselän keskustasta sij., tasokas 4(-6)heng. 65m² huoneisto. Kaksi makuuhuonetta, wc, sauna, tupakeittiö, takka ja iso kuisti.

Huoneistossa on hyvä keittiövarustus mm. astianpesukone, mikro, jääkaappi-pakastin sekä kuivauskaappi, pyykinpesukone, hiustenkuivain, polttopuut jne.
Vuokra alk. 80-120 €/vrk,
sesonkiviikot alk. 550-1000 €/viikko.

Luotettavaa palvelua!

Soittele! Puh. 0400 720 804.

Tarjolla myös Saariselällä:
Pienempiä varusteltuja RT-huoneistoja (2-3 h).
Mökki mukavuuksilla (8 h) Saariselältä 8 km.

Tunturilatulaisten kevätpäivät Vuontispirtillä 3.-5.4.09

Majoitusta hotelli- ja soluhuoneissa tai mökeissä!
Vuorokausihinnat: 55 €/hlö/2 h huoneessa, sis. aamupalan ja saunan.
22 €/hlö/2-4 h soluhuoneissa, ei ruokailuja
90 €/mökki/4 h, ei ruokailuja
Majoitustilaa rajoitetusti, varaa paikkasi ajoissa, viim. joulukuun 2008 loppuun mennessä!
Viikkopaketteja tiedustele suoraan Vuontispirtiltä!

TUNTURIHOTELLI
VUONTISPIRTTI
P. (016) 537 356, 0400 380 093

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Tunturiladun Lapin tukikohdissa saatiin kesäkauden 2008 aikana tehdyksi valmiiksi suuri määrä erilaisia, jo vuosia sitten aloitettuja talkootyöprojekteja. Lisäkorjattavaakin löytyi seuraaville vuosille.

Tänä vuonna työt aloitettiin Susi-Talaksella viikolla 31, ahkerimmat talkootyöihmiset saapuivat Talakselle jo kahta viikkoa aikaisemmin. Viikon 31 talkootyötunnelmista Susi-Talaksella Liisa Haapalainen on kertonut tarkemmin Tunturilatulehdessä nro 3/08.

Tämän alkukesän työrupeaman jälkeen pidettiin muutama viikko taukoa. Näin tunturilatulaiset saivat vähän huilailla, retkeillä ja kerätä voimia tulevaan syksyyn.

Imeytyskenttä kunnossa

Viikoilla 36, 37- 38 työt jatkuivat edelleen Talaksella niin, että tälle vuodelle suunniteltu työ saatiin tehdyksi.

Tänä vuonna Talaksella on korjattu jo vuosia suunnitelmissa ollut saunan pesuhuoneen lattia ja muuripadan perustus.

Saunan ja pesuhuoneen harmaille jätevesille on rakennettu imeytyskenttä kokoojakaivoineen. Tämä on lakisääteinen viranomaisvaatimus vuoteen 2014 mennessä.

On myös rakennettu uusi käymälä imeytysaltaineen entisen viereen 6-7 metriä lähemmäksi päärakennusta.

HUOM!

On parempi, jos vielä tulevana talvikautena uutta käymälärakennusta ei käytettäisi. Jälkikompostointi puuttuu vielä. Siis vanha käymälä on edelleen käytössä.

Pitkospuut kuntoon ensi vuonna

Susi-Talaksen keittokatoksen vesikatto on myös peruskorjattu ja samoin pitkospuut tieltä kämpälle kunnostettiin väliaikaisesti niin, että niillä pystyy kuitenkin turvallisesti kulkemaan.

Pitkospuut uusitaan kokonaan ensi vuonna.

Tosi suuri työ Susi-Talaksella on tänä kesänä ollut polttopuun ja pitkospuun materiaalin hankinta. Jo vuonna 2006 käydessämme Metsähallituksen konttorilla Ivalossa sovittiin suullisesti, että tunturilatulaiset saavat ottaa veloituksetta pitkospuumateriaalia ja myös polttopuuta (pitkospuiden oksat ja latvat) kämpälle johtavan polun varresta edellytyksellä, että Tunturilatu korjaa tieltä kämpälle johtavan polun pitkospuuosuudet.

Polttopuita vuosiksi eteenpäin

Tänä kesänä, kun aioimme ryhtyä tähän työhön, selvisi, että kämpälle johtava polku on kantee-aluetta (metsähallituksen ja poromiesten välinen käräjöintiasia). Tästä johtuen k.o. alueelta ei saa ottaa mitään puuta.

Saimme kuitenkin Metsähallituksen edustajilta kartan alueesta, josta saadaan puuta ottaa (Talas-järven eteläpuoli). Tältä n. 30 hehtaarin alueelta on nyt kerätty pinoihin polttopuuta 8-10 vuoden ajaksi Talaksen kämppää varten.

Myös tarvittavat pitkospuuaineet on sahattu valmiiksi. Kuljetus on sovittu moottorikelkalla tulevan talven aikana tarvittaviin kohteisiin.

Talkoot jatkuivat Susikyrössä

Päärakennuksen kellarikerroksen peruskorjaus on nyt valmis (tuentaa vielä vähän ensi kesänä).

Samoin on rakennettu tukimuuri päärakennuksen kellarin ovelta ylös pääsisäänkäynnille (rakennettu perusmuurikivistä).

Aihkin terassin vesikattoa on myös nyt jatkettu niin, että vettä eikä jäätä tule enää portaille. Myös keittokatoksen peruskorjaus saatiin hyvälle alulle tänä kesänä, mm. tulisija ja vesikatto tulivat korjatuiksi.

Polttopuut vietiin osa sisälle ja osa laitettiin pinoon kuivumaan ulos katon alle.

Lisäksi Susikyrössä on tehty paljon muuta pienimuotoista korjaustyötä, varustelua paranneltu, kämppien ja tontin suursiivousta, pihan kaiteita paranneltu, maalaustyötä yms.

Ilman jäsenistön suurta talkoopanosta olisi tänä kesänäkin moni työ jäänyt tekemättä. Susi-Talaksella on uusi huusi ja jätevesiasiat alkavat olla uuden lain edellyttämässä kunnossa.

Kiisallakin polttopuita talveksi

Susi-Kiisalle ei tänä kesänä ehditty, mutta polttopuuasia saatiin kuitenkin hoidetuksi niin, että pärjätään yli talven. Siitä suuri kiitos sahureille ja kumpelaisille, jotka aisasivat nämä Metsähallituksen toimittamat polttopuut siellä tien varressa.

Myös Topille kiitos kuljetuspalvelusta Kiisalla.

Ensi kesänä talkoot jatkuvat

Aloitetaan Talakselta, viikko juhannuksen jälkeen, viikolla 26 (tarkemmin Tunturilatulehti 1/2009).

Viikolla 38 työt jatkuvat Susi-Kyrössä (Tunturilatulehti 2/2009).

Kiisalla talkootyöt jatkuvat vuonna 2010.

Kiitokset talkooväelle

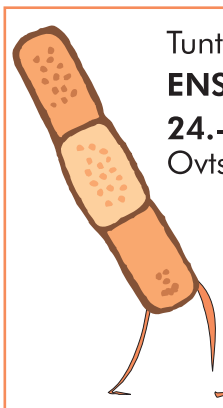
Kämppätoimikunnan puolesta kiitän kaikkia v. 2008 Lapin eri tukikohtien talkootyöhön osallistuneita henkilöitä, unohtamatta emäntäväkeä, siitä suuriarvoisesta työstä, mitä olette tehneet. Se on ollut välttämätöntä ja tärkeää.

Kaikki neljä tukikohtaamme ovat nyt hyvässä kunnossa, siivottuina ja viihtyisiä tunturilatulaisten käyttöön.

Kiitos myös kaikille, jotka ovat tukeneet Tunturilatu ry:tä erilaisin lahjoituksin, mm. antamalla kuljetuspalvelua ja rakennustarvikkeita yms.

Hyvää joulunalusaikaa kaikille Tunturilatu-lehden lukijoille!

Kämppäisäntä
Pekka Kallio

Tunturiladun eräretkeilyn
ENSIAPUKURSSI
24.-26.4.2009
Ovtsin Haristuvalla Laukaassa.

Miten on ensiaputaitojesi laita? Retkelle tai vaellukselle lähdettäessä on aina varustauduttava pahimman varalle.

Tule viikonlopuksi kartuttamaan taitojasi pätevän kouluttajan oppiin. Kurssin vetäjänä toimii pelastusliiton ensiavun pääkouluttaja Martti Mäkelä.

Kurssimaksu 75 € sisältää opetuksen, kurssimateriaalin, ruokailun ja saunan. Minimiosallistujamäärä on 10 henkilöä. Kurssi vastaa tasoltaan SPR EAI kurssia, joten saat susisuorituksia varten todistuksen ensiapukurssista.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut viimeistään 15.3.2009 Marita Maula, marita.maula@kolumbus.fi, p. 040 509 4412.

Löydät meidät myös netistä:
www.tunturilatu.fi ja
www.kerhot.tunturilatu.fi

Keimiötunturin Maja & Kieppi

Uudistettu Keimiötunturin Maja & Kieppi Pallas-Yllästunturin kansallispuiston äärellä tarjoaa kodikkaan lämpöisen vaihtoehdon erilaisia retkiä ja tapahtumia varten.

Jo pienelläkin ryhmällä voit saada tilat kuin yksityiskäyttöön; hiihdä, rentoudu ja nauti ystävien seurasta, kysy edullisia tarjousviikkoja sesongin ulkopuolella.

Helmihangille 6.–15.2
bussilla; kuljetukset, retket, majoitus ja ateriat alk.
473 €/hlö/vko Majalla
518 €/hlö/vko/Kiepissä

Kevätviikot 21.2–2.5.
ateriat ja majoitus alk.
350 €/hlö/vko/Majalla
420 €/hlö/vko Kiepissä

Tutustu Keimiötunturiin miniloma 2 vrk 28.2.–2.3
majoitus ja ateriat alk.
100 €/hlö/Majalla
120 €/hlö/Kiepissä

Pallas-Hetta vaellus naisille 26.9.–1.10.
330 €/hlö

Lisää teemaviikkoja
www.keimiotunturinmaja.fi

Keimiötunturin Maja & Kieppi
Jerisjärventie 320, 99300 MUONIO
puh. (016) 538 515, 0500 209 630
(09) 434 2290 NNKY-liitto ry
keimiotunturin.maja@co.inet.fi
www.keimiotunturinmaja.fi

TUNTURILADUN KOULUTUSTILAISUUS KERHOJEN TOIMIHENKILÖILLE 24.1.2009

Jyväskylän Yliopiston tiloissa

Tilaisuus pidetään Jyväskylän Yliopistolla, kieltenlaitoksen rakennuksessa.

Tunturilatu maksaa kahdelle kerhon edustajalle matkakorvauksen halvimman matkustus-tavan mukaan (junalla kulkevalle tarvittaessa myös makuuvaunupaikka). Vain yhdestä autosta ja lisämatkustajasta kerhoa kohden maksetaan matkakorvaukset. Autolla kulkevalle 0,25 € /km sekä lisämatkustajasta 0,01€ /km.

Kahdelle kerhon edustajalle kustannetaan myös lounas ja kokouskahvit.

Tunturilatu toivoo, että tilaisuuteen osallistuu useimpiakin toimihenkilöitä, kerhonsa kustannuksella kylläkin.

Osallistujien lukumäärä ilmoitettava 10.1.2009 mennessä Marita Maulalle, p. 040 509 4412 tai Marita.Maula@kolumbus.fi.

Tilaisuuden ohjelma toimitetaan kerhoille myöhemmin.

Koulutustoimikunta

Aiun Uula

Lapsuus

Perheenlisäystä oli jälleen tullut Aiun Uulan kotipirttiin. Kätilö oli tehnyt työnsä ja kurkisti tuvan puolelle, jossa vanhemmat lapset leikkivät.

- Haikara on tuonnut sulle pikkusiskon, lapsenpäästäjä sirkutti Uula-pojalle. Haluat sie nähä?

- Joo, sellasta lintua en ookkaan ennen nähny, innostui miehenalku.

Naapurin emäntä oli poikennut onnittelemaan Aiun Uulan vanhempia iloisen perhetapahtuman johdosta.

- Tiiäkkö sie Uula mikä sun uuven siskos nimi on, kysyi naapurin täti pojan vesseliltä.

- En tiijä, ei se ossaa vielä puhua, vastaa poika.

Äidin pistäydyttyä kyläl-le asioimaan, oli Aiun Uula laitettu pitämään silmällä vastasyntynyttä siskoaan. Pikkuinen huusi minkä kurkusta lähti, kun naapurin emäntä sattui poikkeamaan taloon.

- S´on nälkänen, selitti Uula, mutta sapuska senkun hölskyttelee kylillä.

Pyhäkouluun oli tullut kirkkoherra pitämään tarkastusta. Rovasti oli kertonut lapsille hyvästä paimenesta ja tämän lampaista. Selventääkseen opetustaan hän asetti heille vertauksen.

- Ajatellaan että te lapset oslisitte pikku lampaita minun laumassani, niin mikäpä minä silloin olisin?

Aiun Uula viittasi innokkaasti ja sai luvan vastata.

- Sie oisit varmana päshi, kuului kirkkaalla pojan äänellä.

Naapurin isäntä oli tullut perimään saataviaan Aiun Uulan isältä. Vaan eipä ollut miehellä millä maksaa, kun ei ollut metsätöitä koko talvena.

- Onhan sulla toi sika, ehdotti velkoja halvan lihan toivossa ja osoitti pihalla tonkivaa kärsäkästä.

- Pöljä, ei sillä sialla mithän rahhaa oo, laukaisi siihen aikuisten puheita sivusta kuunnellut Uula.

- heikha -

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2008

Ilmestymisaikataulu 2009:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
1	23. 1.	10. 2.
2	7. 5.	27. 5.
3	14. 8.	1. 9.
4	13. 11.	2. 12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:
Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista Marita Lassilalle puh. 09-4159 1116. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

SUOMEN LATU

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 0440 644 247 ilt. tai viikonl. tai osoitteella Saarijärventie 7 A 3, 40200 Jyväskylä. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Porannahkainen kahvipussi		
60-vuoden juhlaesine	30,00	204
Kuudes Vuosikymmen -historiikki	15,00	217

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Iitu Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. ”vanhat jäsenet” maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 5 €/vrk/hlö, vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta kämppämaksua ei peritä.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, häneltä saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen!

Talviterveisin!

Jaana Sorjonen

Tunturilatu - erätaitoja ja elämyksiä

Njalla kutsuu Tunturiladun kevätpäiville Ylikyröön Vuontispirtille 3.–5.4.2009

KEVÄTPÄIVÄT 2009 OHJELMA

Perjantai 3.4.09

- *Klo 18 Ilmoittautuminen alkaa • Klo 21 Vuontispirtin kodalla yhteislaulua*
- *Raattamassa Ravintola Loimussa Karaoketanssit*

Lauantai 4.4.09

- *Ilmoittautuminen jatkuu*
- *Klo 9.30 Tunturiladun lippu salkoon, kevätpäivien avaus*
- *Klo 10 Tunturiladun sääntömääräinen kevätkokous & kokouskahvit.*

Iltapäivällä klo 13–15 paikallinen elämä tutuksi Vuontipirtin kartanolla. Mm. koiravaljakkoajelua, Juha Laine, SnowRiders • ArctiFood, poronlihajalosteita.

- *Klo 15 Käsityö- ja matkailuyrittäjä Alli Ohenoja kertoo poroelinkeinosta, elämää porojen ja turistien kanssa Torassiepissä Pallasten kupeessa.*
- *Klo 16 alk. ruokailut * Saunat * Karaoketanssit Ravintola Loimussa*

** Klo 21 Yhteislaulua Vuontispirtin kodalla tai klo 21 lähtö Nousukuun Yöhiihdolle Raiskin johdolla*

Sunnuntai 5.4.09

- *Klo 9.30–11.30 mahdollisuus tutustua American Bashkir Curly -vaellushevosiin ja ohjelmiin Lapin Curly Tallilla Raattamassa sekä tallin muihin eläinasukkeihin.*
- *Klo 12.30 Lipun lasku, näkemiin ja hyvää kotimatkaa!*

(varaamme oikeudet mahdollisiin ohjelman muutoksiin)

ENNAKKOILMOITTAUTUMISET 15.3.2009 mennessä
sähköpostilla: raili.sirkka@kittila.fi
tai tekstiviestillä puh. 040 846 2156

MAJOITUS: ***Huomioikaa, että on kevättalven sesonkiaika, majoitusvaraus kannattaa tehdä ajoissa! Parhaat majoituslinkit Raattaman kylän nettisivuilta (www.raattama.fi)***
Susi-Kyrössä rajoitetusti paikkoja, kysy Raiskilta (raiski@levi.fi tai puh. 040 716 3033)

MATKAVINKKI: ***Oman auton/bussin lisäksi Vuontipirtille pääsee junalla Kolariin ja sieltä edellen bussilla. Tai voit lentää Helsingistä Kittilään Finnairilla tai Blue1:lla, Tampereelta Kittilään Finnair/Finncom tai Hettaan Finncomilla. Tutki aikatauluja ja varaa matka!***

MENOVINKKI ALUSVIIKOLLE: RAATTAMAN PERINTEISET POROPÄIVÄT TO 2.4.2009 RAVINTOLA LOIMUN PIHALLA!

OLETTE LÄMPIMÄSTI TERVETULLEITA!

Hossan ylistys

Missä Hossa?

Kaukana, kaukana Suomussalmen salomailla.

Kalamiehen paratiisiksi sanottu, vaeltajan valtakunta, melojalle iki-ihana.

Siellä kirkkaita vesiä kalastella, sukellella. Harjut hurjan korkeita, lammet synkeän syviä, polut hiekkaiset keveät astella mäkiä myöten veden vartta vieretellä.

Monet on kosket kuohuvaiset monet laavut tulisijoineen, autiotupia siellä täällä.

Joutsenet joella uivat rannan luona ruokailevat. Kuikan kuulet illan suussa taikka näet kosken luona evästänsä etsimässä.

Värikalliolla riittää katseltavaa.

Joutsenet joella uivat...

Laukkujärven kämppä.

Missä Hossa siellä mekin vaelsimme leppoisasti tuttuin sekä muiden kanssa.

Ihastelimme päivät kaiket järven tyyniä kuvia, koivun keltaista iloa, rannan kaislan oranssia, vihreätä metsän rauhaa.

Illat istuimme tulilla, juttelimme niitä näitä, kuunnellen pulinat kosken, poron kellon kalkatukset.

Missä Hossa siellä kuvat kalliossa, veden yllä vartiossa. Ikiaikain muistiin panemat, esi-isäimme uskomukset, pyhät pyynnöt ylisille, tuonpuoleisille tiettäväksi.

Siellä myöskin Julma Ölkky, ökykallion kupeessa, pitkä järvi kainalossaan, musta syvä ja kapea.

Polku äärelleen perin kivinen, ei se helli hietikoilla eikä koivuilla korista, ruohoilla vielä vähemmän.

Missä Hossa siellä rauha, hyvä tahto ihmisien.

Pelkistetty tuttu luonto ei vaadi liikaa huomiota. Antaa olla, istuskella, mietiskellä mielin määrin, kulkea kauas tai vähäsen.

Luonto itse luontevasti jatkaa päivän toimiansa. ”Talo ellää tavallaan, vieras kulkee ajallaan” lienee seudun motto jos se sitä joskus pohtisi.

Kursailemattomia kulkijoita, tyytyväisiä tallustelijoita syntyy niin kuin itsestään.

Teksti Liisa H.
Kuvat Pekka V.

Vaeltamista kiikkumalla!

Eihän se voi olla mahdollista?! Vai voiko?

Mistä löytyy liikunnan herkuttelun, onnen ja täyttymyksen tuntuista kerrontaa sivu toisensa jälkeen höystettynä upeilla kuvilla, muisteluja vuodesta toiseen toistuvista hikisen hauskoista talkoista, joihin aina on löytynyt innokkaita puurtajia, rakennetaan sitten taloja tai kisoja?

Entäs missä ohjataan paikallisväestön ja heidän elinpiirinsä sekä kulttuurinsa kunnioittamista?

Ja missä selvitellään jokamiehen oikeuksia unohtamatta velvollisuuksia?

Missä neuvotaan GPS n käyttöä sekä nettisivuille pääsyä..? Missä Eurooppakin on mukana?

Miten tiedämme, että retkeilypolitiikkakin on jo keksitty?

Mistä löytyy muistojen kultaamia faktoja wanhoilta ajoilta sekä vitsikkäästi luotausta tulevaisuuden retkeilyyn?

Mistä voit tunnustella herkällä kynällä soviteltuja sanoja runoiksi punottuna?

Kaikkiin on vastauksena uunituore kirja Kuudes vuosikymmen., jota kiikkutuolissa lukemalla tunsin olevani sutena susien joukossa. Tunsin kulkevani vaeltajien kannoilla kuruissa ja tuntureilla tuulien tuivertaessa selkäpiitä.

Kirjan kerronta sekä kuvat välittävät lukijalle samaa intoa Lapin retkien valmisteluun, itse suoritukseen unohtamatta jälkimaininkeja, kuin aikanaan Kaarina Karin kirjasta Haltin valloitus saamani vaikutus.

Mielestäni Kuudes vuosikymmen on mukaansa tempaava dokumentti ja oppikirja Tunturiladun ja sen kerhojen monipuolisesta toiminnasta. Tästä lankeaa suuret kiitokset toimittajille.

ulvomisiin,

Marjatta Loviisasta
(outasusi no 28).

P.S. Syksyn -06 susiaisista kertovassa luvussa oli pieni virhe: outasudet ampuivat nuolipyssyllä eikä tunturisudet

Eurovaellus 2001
Vaeltaen Nuorgamista Strasbourgiin
Retkikunta nousee Hammaskuruun.
Kyösti Lamminjoki
Nuorgamissa.
Kerhot kertovat toiminnastaan
Kaamos-vaellukset ovat osa Kavtsia
Lunta - tai sitten ei
Ihmiset varusteet
Taukoja ja pönttökahvia